

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 42, 2019

Nummer 42, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:1992:9](#) 15-05-1992

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:4058](#) 05-11-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:3963](#) 29-10-2019

X/Stichting Bravis Ziekenhuis

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:3833](#) 22-10-2019

werknemer/Securitas Beveiliging B.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:3833](#) 22-10-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:3486](#) 17-09-2019

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:11909](#) 11-11-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:8415](#) 11-11-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:3960](#) 29-10-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:4976](#) 16-10-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4527](#) 11-10-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:11152](#) 08-10-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:4973](#) 02-10-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:10857](#) 30-09-2019

X/HMC Westeinde

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:6621](#) 30-07-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:4457](#) 19-07-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1743](#) 27-02-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:3842](#) 25-07-2012

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2010:4415](#) 15-09-2010

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2006:3841](#) 21-06-2006

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2019:112](#) 12-06-2019

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Limburg](#) 23-10-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Tuchtraad Financiële Dienstverlening \(Assurantiën\)](#) 15-01-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Tuchtraad Financiële Dienstverlening \(Assurantiën\)](#) 28-10-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 30-10-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 01-11-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

De Staat moet zich inspannen om de Nederlandse kinderen van Syriëgangsters naar Nederland te halen. Volgens de rechter handelt de Staat onzorgvuldig als hij zich daarvoor niet actief inzet. De kinderen, van 0 tot 12 jaar, verblijven onder erbarmelijke omstandigheden in opvangkampen voor IS-vrouwen in Noord-Syrië.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 11-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:11909

Zaaknummer: C-09-581588-KG ZA 19-999

Rechters: H.J. Vetter

Advocaten: A. Seebregts, T. de Boer, T. Buruma, E. Kolokatsi, B. Nooitgedacht en R.W. Veldhuis

Wetsartikelen: 6:162 BW, 2 IVRK, 3 IVRK en 6 IVRK

RECHTSPRAAK

Voorzieningenrechter veroordeelt Facebook om aanvullende maatregelen te treffen om nepadvertenties over bitcoins met naam en portret van bekende Nederlander van Facebook en Instagram te weren. Beroep van Facebook op vrijstelling artikel 6:196c lid 1 BW gaat niet op.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 11-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:8415

Zaaknummer: C/13/665397 / KG ZA 19-455 MDvH/MB

Rechters: R.A. Dudok van Heel

Advocaten: J.A. Schaap, P. de Leeuwe, J.P. van den Brink, S.C. van Loon en J.R. Spauwen

Wetsartikelen: 6:196c BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft drie kinderen als scoutingleider bij wijze van ontgroening gebrandmerkt, waar zij letsel aan over hebben gehouden. Toewijzing € 600 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 05-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:4058

Zaaknummer: 20-003302-18

Rechters: A.J.A.M. Nieuwenhuizen, W.E.C.A. Valkenburg en S. Riems

Wetsartikelen: 36f Sr, 300 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Werkneemster loopt letsel op als zij de schuifdeur wil openen (op een onjuiste manier) die tegelijk door een collega aan de andere zijde van de deur (wel op juiste manier) wordt geopend. Geen schending zorgplicht ex artikel 7:658 BW door werkgever. Ook geen aansprakelijkheid collega/werkgever op grond van artikel 6:170 BW.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 01-11-2019

Zaaknummer: 7784099 1AZ VERZ 19-25

RECHTSPRAAK

Springruiter loopt tijdens zijn werk als zzp'er letsel op doordat hij van een paard wordt afgeworpen. De fokkerij heeft haar zorgverplichting niet geschonden. De fokkerij-organisatie is evenmin aansprakelijk ex artikel 6:179 BW jo. artikel 6:181 BW; eiser had zelf als zzp'er het paard bedrijfsmatig in gebruik.

Eiser, ervaren springruiter en gespecialiseerd in het opleiden en trainen van paarden naar topniveau, werkt op zzp-basis voor de fokkerij-organisatie voor springpaarden. Tijdens een rit wordt hij van een paard afgeworpen en loopt hij letsel op. Eiser stelt de fokkerij-organisatie aansprakelijk ex artikel 7:658 lid 4 BW en artikel 6:179 jo. artikel 6:181 BW. De kantonrechter oordeelt dat artikel 7:658 lid 4 BW van toepassing is, maar wijst de vordering af na een toetsing aan artikel 7:658 lid 1-3 BW. Er is geen sprake van schending van de zorgverplichting. De fokkerij-organisatie is evenmin aansprakelijk ex artikel 6:179 jo. artikel 6:181 BW; eiser had zelf als zzp'er het paard bedrijfsmatig in gebruik.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-10-2019

Zaaknummer: 7136117 UC EXPL 18-9023 van

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodschieten jeugdvriend en het verbergen van het in stukken gesneden lijk in de kruipruimte. De ouders, kinderen, partner en broer en zus van het slachtoffer vorderen een shockschadevergoeding. De rechtbank verklaart hen niet-ontvankelijk nu niet duidelijk is of aan het confrontatievereiste is voldaan en of sprake is van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 29-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:3960

Zaaknummer: 08/910004-18 (P)

Rechters: G.H. Meijer, S. Taalman en B.T.C. Jordaans

Advocaten: A.C. Huisman

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

X/Stichting Bravis Ziekenhuis

Medische aansprakelijkheid. Een ouderpaar heeft als wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige zoon het Bravis ziekenhuis aansprakelijk gesteld op grond van onrechtmatige daad voor tijdens de bevalling gemaakte fouten door (a) de gynaecoloog en klinisch verloskundige (onjuiste interpretatie CTG-registratie tijdens bevalling) en (b) de klinisch verloskundige (te vroeg en te vaak toepassen fundusexpressie). Volgens het ouderpaar zijn de tijdens de bevalling opgelopen bloedingen van de zoon en zijn neurologische klachten daardoor veroorzaakt. Het Gerechtshof 's-Hertogenbosch oordeelt (mede) op basis van uitgebrachte deskundigenberichten dat wat betreft de interpretatie van de CTG's door de klinisch verloskundige en gynaecoloog geen sprake is van medische fouten. Wat betreft het toepassen van fundusexpressie door de klinisch verloskundige tijdens de baring heeft het hof behoefte aan een nadere toelichting van de door de rechtbank benoemde deskundige, meer in het bijzonder over wat bedoeld is met het verrichten van fundusexpressie tijdens c.q. gedurende maximaal drie persweeën. Daartoe wordt een meervoudige comparitie gelast waarvoor ook de deskundige wordt opgeroepen.

Feiten

Een ouderpaar heeft een kind gekregen in het Bravis Ziekenhuis. Kort na de geboorte bleek van neurologische problemen bij het kind. Er was sprake van verschillende bloedingen in de hersenen (een intraventriculaire bloeding, een subduraal hematoom op het tentorium cerebelli en een subduraal hematoom in de middelste schedelgroeve links) en een bloeding buiten de schedel (cephaal hematoom). In verband hiermee vond een behandeling plaats die

onder meer bestond uit het aanleggen van een drain om hersenvocht af te voeren.

De ouders zijn de mening toegedaan dat de schade het gevolg is van onjuist handelen van de verloskundige en de gynaecoloog. De verloskundige zou te vaak (ook tussen de weeën door) en op onjuiste momenten (terwijl het kind nog niet voldoende in het geboortekanaal was ingedaald) een fundusexpressie hebben verricht.

De gynaecoloog had vanwege langdurige abnormale registraties door de cardiotocograaf (CTG) van de hartslagfrequentie van de foetus die volgens de ouders duiden op foetale nood/hypoxie (zuurstofgebrek van de foetus waarbij dit begint te werken op de perifere weefsels), om 8.30 uur moeten besluiten om microbloedonderzoek (MBO) te verrichten of, bij het ontbreken van de mogelijkheid hiertoe of bij het afzien hiervan, om uiterlijk 8.30 uur moeten besluiten de baring te beëindigen door middel van een kunstverlossing.

Bij beschikking van 18 januari 2010 heeft de Rechtbank Breda na een daartoe strekkend verzoek van het ouderpaar een voorlopig deskundigenonderzoek gelast omtrent de vraag of – kort gezegd – de hulpverleners bij de bevalling voldoende zorgvuldig hebben gehandeld. De rechtbank heeft prof. H.W. Bruinse, gynaecoloog, als deskundige benoemd. De bevindingen van Bruinse zijn neergelegd in een rapport van 20 augustus 2010 en een begeleidende brief van dezelfde datum.

In opdracht van het ouderpaar heeft een andere gynaecoloog ook onderzoek gedaan naar de wijze waarop de gynaecoloog en de verloskundige de bevalling hebben begeleid en de oorzaak van de bloedingen bij het kind. Deze deskundige heeft bij zijn onderzoek het rapport van Bruinse in ogenschouw genomen.

Bij beschikking van 23 januari 2014 heeft de Rechtbank Breda op verzoek van het Bravis ziekenhuis een aanvullend deskundigenonderzoek door Bruinse gelast teneinde met inachtneming van de bevindingen van de andere deskundige te beoordelen of hij aanleiding zag om zijn eerder geformuleerde conclusie te wijzigen. In het kader van het aanvullend deskundigenonderzoek door Bruinse heeft het ouderpaar op 13 juni 2014 zijn reactie gegeven op het conceptrapport van Bruinse. Op 12 juli 2014 heeft Bruinse aan de rechtbank gerapporteerd.

Het ouderpaar heeft het ziekenhuis namens het kind aansprakelijk gesteld. De aansprakelijkheidsverzekeraar van het ziekenhuis heeft aansprakelijkheid van het ziekenhuis van de hand gewezen.

Het ouderpaar heeft bij inleidende dagvaarding van 21 september 2017 de onderhavige procedure jegens het ziekenhuis aanhangig gemaakt en gevorderd dat voor recht wordt

verklaard dat het ziekenhuis aansprakelijk is uit onrechtmatige daad voor alle door het kind geleden en nog te lijden schade.

Oordeel eerste aanleg

De Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft na een comparitie van partijen het ouderpaar bij tussenvonnis van 22 juni 2016 belast met een bewijsopdracht. Het ouderpaar moest bewijzen dat bij de bevalling van het kind vaker dan drie keer fundusexpressie is toegepast en dat fundusexpressie is toegepast op een moment dat de foetus nog niet op de bekkenbodemp was ingedaald (zie GZR 2016-0250).

Na een enquête heeft de rechtbank bij eindvonnis van 19 juli 2017 geoordeeld dat het ouderpaar niet was geslaagd in het leveren van het bewijs en heeft zij de vordering afgewezen.

Het ouderpaar is daartegen in hoger beroep gegaan.

Oordeel in hoger beroep

Het hof heeft ter beoordeling de grondslag voor aansprakelijkheid uiteengezet. Het heeft daarbij geconstateerd dat de vordering van de ouders namens het kind terecht is gebaseerd op de onrechtmatige daad (zie NB onderaan deze samenvatting).

Het hof heeft ter beoordeling het rapport van deskundige Bruinse als uitgangspunt genomen, waarbij het heeft geoordeeld dat de bezwaren van het ouderpaar tegen diens rapport niet kunnen worden gevolgd. Deze bezwaren komen erop neer dat het ouderpaar het niet eens is met de conclusie maar dat dat geen reden is om een rapport buiten beschouwing te laten.

Het hof heeft vervolgens geconcludeerd dat de verloskundige noch de gynaecoloog iets te verwijten valt wat het punt van de interpretatie van het CTG betreft. Volgens het hof was de interpretatie van de CTG-registratie door de verloskundige en de gynaecoloog verdedigbaar en mochten zij op basis daarvan aannemen dat er geen sprake was van ernstige afwijkingen, zodat er geen aanleiding was om over te gaan tot het verrichten van een MBO dan wel het beëindigen van de baring.

Wat de toepassing van de fundusexpressie door de verloskundige betreft, heeft het hof overwogen dat het niet laakbaar is dat de verloskundige het overgaan tot een fundusexpressie niet met de ouders heeft besproken; de hectiek rondom de bevalling is daarvoor redengevend.

Het hof is het echter met het ouderpaar eens dat uit het medisch dossier niet blijkt hoe vaak fundusexpressie is toegepast. Niettemin leidt dit niet tot het oordeel dat daarmee niet is voldaan aan de dossierplicht en is er volgens het hof ook geen aanleiding voor een sanctie (in

de zin van een als vaststaand aannemen dat de fundusexpressie meer dan drie keer is toegepast, de bewijslast op dit punt om te keren of voorshands aannemelijk te achten dat fundusexpressie meer dan drie keer is gebeurd).

Het hof heeft vervolgens opnieuw beoordeeld of het ouderpaar erin is geslaagd bewijs te leveren van de stelling dat er een fundusexpressie is toegepast op een moment dat het hoofdje nog niet was ingedaald tot op de bekkenbodem, aldus vóór 9.00 uur. Het hof is tot het oordeel gekomen dat dit niet het geval is; de verklaring van enkel de moeder is onvoldoende.

Het hof is daarmee toegekomen aan de beoordeling van het andere gedeelte van de bewijsopdracht, te weten de uitvoering van de fundusexpressie en de vraag hoe vaak dat is gebeurd gedurende de persweeën. In dat verband heeft het hof overwogen het voor de bewijswaardering van belang te achten dat duidelijk is wat het toepassen van fundusexpressie tijdens een perswee overeenkomstig de daarvoor in de praktijk geldende normen precies inhoudt. Het hof heeft daarom behoefte aan een nadere door Bruinse ter zitting te verstrekken toelichting. Bruinse heeft het hof laten weten daartoe bereid te zijn.

Het hof heeft daarom besloten een meervoudige comparitie te gelasten waarvoor ook Bruinse zal worden opgeroepen om als deskundige een nadere toelichting te geven over de precieze wijze waarop in 2007 tijdens de uitdrijving fundusexpressie mocht worden toegepast, meer in het bijzonder wat is bedoeld met het toepassen van fundusexpressie *tijdens* een perswee en niet vaker dan *gedurende* drie persweeën. Het ouderpaar is belast met het voorschot van de kosten van de deskundige.

mr. dr. R.P. Wijne

NB Ik merk bij de overweging ten aanzien van de grondslag op dat die niet juist lijkt te zijn; het ziekenhuis heeft zelf immers geen onrechtmatige daad gepleegd. De juiste grondslag was mijns inziens de kwalitatieve aansprakelijkheid geweest (art. 6:170 BW (handelen klinisch verloskundige) en art. 6:171 BW (handelen gynaecoloog)).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 29-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:3963

Zaaknummer: 200.225.723_01

Advocaten: M.J.J.F. van Raak en D. Zwartjens

Wetsartikelen: 6:74 BW, 6:76 BW, 7:453 BW en 7:462 BW

RECHTSPRAAK

Klager heeft letsel opgelopen doordat hij bij de ingang van de Bijenkorf tegen een glazen wand is opgelopen. De klacht luidt dat Aangeslotene (aansprakelijkheidsverzekeraar Bijenkorf) na acht maanden nog steeds geen definitief standpunt over de aansprakelijkheid heeft ingenomen. De Tuchtraad oordeelt dat Aangeslotene tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

Klager heeft letsel opgelopen doordat hij bij de ingang van de Bijenkorf tegen een glazen wand is opgelopen. De klacht luidt dat Aangeslotene (aansprakelijkheidsverzekeraar Bijenkorf) na acht maanden nog steeds geen definitief standpunt over de aansprakelijkheid heeft ingenomen. De Tuchtraad oordeelt dat Aangeslotene tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door na ontvangst van de aansprakelijkstelling gedurende acht maanden niet, althans niet uit eigen beweging, te communiceren richting de gelaedeerde over de behandeling van de schade en de redenen van de vertraging in die behandeling. Zij had over de schadebehandeling en de vertraging daarin transparant moeten zijn.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Tuchtraad Financiële Dienstverlening (Assurantiën)

Datum uitspraak: 28-10-2019

Zaaknummer: TFD 18-010

RECHTSPRAAK

Tijdens lossen van matrassen struikelt werknemer over matras en loopt letsel op. Hij stelt zijn werkgever aansprakelijk ex artikel 7:658 BW. Hij stelt onder meer dat er nimmer een laad- en losinstructie is gegeven. Werknemer is er volgens de rechtbank niet in geslaagd zijn stelling te onderbouwen dat werkgever niet heeft voldaan aan de op haar rustende zorgplicht.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 23-10-2019

Zaaknummer: 6743894 \ CV EXPL 18 -1654

RECHTSPRAAK

Werknemer, een beveiligingsmedewerker, is tijdens werktijd betrokken geweest bij een incident op de openbare weg. Werkgever is niet aansprakelijk voor de door werknemer beweerdelijk als gevolg van het incident geleden schade. Werknemer wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat werkgever haar zorgplicht ex artikel 7:658 lid 1 BW zou hebben geschonden. Evenmin wordt geoordeeld dat werkgever haar verplichtingen als goed werkgever heeft geschonden wegens het ontbreken van een verzekering of anderszins.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:3833

Zaaknummer: 200.226.514/01

Rechters: G.C. Boot, W.H.F.M. Cortenraad en F.J. Verbeek

Advocaten: A.C. Soetens en D.M. Gouweloos

Wetsartikelen: 7:658 lid 1 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Securitas Beveiliging B.V.

Arbeidsrecht. Werkgever is niet aansprakelijk voor de door werknemer als gevolg van een incident op de openbare weg geleden schade. Werkgever heeft zorgplicht ex artikel 7:658 lid 1 BW en verplichtingen als goed werkgever niet geschonden.

Feiten

Werknemer is in dienst van Securitas werkzaam geweest als beveiligingsmedewerker. In de nacht van 20 op 21 april 2009 rond 03:00 uur heeft zich een incident voorgedaan in Arnhem waarbij werknemer als mobiele surveillant betrokken is geweest (hierna: het incident). Werknemer heeft zich na het incident ziek gemeld en is tot heden onafgebroken volledig arbeidsongeschikt gebleven. Sinds 19 april 2011 ontvangt werknemer een WIA-uitkering. Werknemer heeft verzocht om een verklaring voor recht dat Securitas aansprakelijk is op grond van artikel 7:658 BW en 7:611 BW voor de schade die werknemer geleden heeft ten gevolge van het incident, omdat Securitas haar zorgplicht heeft geschonden. De kantonrechter heeft het verzoek van werknemer afgewezen en overwogen dat Securitas aan haar zorgplicht heeft voldaan door werknemer instructies te geven hoe te handelen bij waarnemingen die niet binnen zijn opdracht liggen maar wel verdacht lijken. Als werknemer die instructies zou hebben opgevolgd, was het incident niet voorgevallen.

Beoordeling

Het hof zal er bij de verdere beoordeling van het hoger beroep veronderstellenderwijs van uitgaan dat werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade heeft geleden als bedoeld in artikel 7:658 BW als gevolg van het incident. Tussen partijen staat vast dat de gestelde schade niet in belangrijke mate het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van werknemer. Bij de beoordeling van de vraag of Securitas haar zorgplicht al dan niet is nagekomen, stelt het hof voorop dat de zorgplicht van de werkgever niet beoogt een absolute waarborg te scheppen voor bescherming tegen het in artikel 7:658 BW bedoelde gevaar, maar slechts de strekking heeft de werknemer in zoverre tegen dit gevaar te beschermen als redelijkerwijs in verband met de arbeid kan worden gevergd. Welke maatregelen in een

concreet geval van de werkgever verlangd mogen worden, hangt af van de omstandigheden van het geval. Het hof volgt werknemer niet in zijn standpunt dat Securitas ter zake niet heeft voldaan aan haar zorgplicht ex artikel 7:658 lid 1 BW. Met de opleidings- en instructiemaatregelen die zij onweersproken heeft getroffen, heeft Securitas naar het oordeel van het hof gedaan wat op haar weg lag om psychisch letsel als gevolg van een incident als in casu aan de orde te voorkomen. Daarbij komt dat aan het beroep van beveiligingsmedewerker nu eenmaal bepaalde risico's zijn verbonden, die werknemer door bij Securitas in dienst te treden als beveiligingsmedewerker tot op zekere hoogte heeft aanvaard, en dat eenieder die zich op de openbare weg begeeft enig risico loopt om slachtoffer te worden van agressief of onheus gedrag van derden. Bovendien heeft werknemer het gevaar in zekere zin zelf opgezocht door zijn surveillanceauto vlak bij de (andere) auto met de knipperende lichten tot stilstand te brengen, kennelijk zonder de portieren af te sluiten, om – naar zijn zeggen – het kenteken te noteren. Werknemer heeft onvoldoende gesteld en onderbouwd om aan te nemen dat de meldapparatuur in de portofoon en de surveillanceauto ten tijde van het incident niet hebben gewerkt en door het tijdsverloop is nader onderzoek daarnaar thans niet meer mogelijk. Het hof is van oordeel dat Securitas door bij het verlenen van nazorg af te gaan op de adviezen van haar bedrijfsarts ook in zoverre niet tekortgeschoten is. Schending van de zorgplicht als is derhalve niet gebleken. Securitas is derhalve niet aansprakelijk voor de door werknemer beweerdelijk geleden (psychische) schade. Daaruit volgt tevens dat Securitas evenmin haar verplichtingen om te handelen als goed werkgever als bedoeld in artikel 7:611 BW jegens werknemer heeft geschonden wegens het ontbreken van een verzekering voor de gevolgen van het incident of anderszins – een verzekering zou immers niet meer hoeven te dekken dan de aansprakelijkheid van Securitas als werkgever –, terwijl Securitas ter zake van het incident op dezelfde gronden als hierboven overwogen ook geen onrechtmatig handelen kan worden verweten.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:3833

Zaaknummer: 200.226.514/01

Rechters: G.C. Boot, W.H.F.M. Cortenraad en F.J. Verbeek

Advocaten: A.C. Soetens en D.M. Gouweloos

Wetsartikelen: 7:658 lid 1 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Vrouw van 83 jaar heeft na een ongeval met een vuilniswagen gekozen om door niet meer te eten en te drinken te overlijden. Smartengeldvordering is niet meegedeeld aan verzekeraar en moet dus afgewezen worden. Causaal verband tussen ongeval en zelfgekozen levenseinde wel vastgesteld.

Deelgeschil. Vrouw van 83 jaar is aangereden door een vuilniswagen. Zij heeft daarbij een ernstige wond opgelopen aan haar rechterbeen. De ernst van de wond maakte amputatie van het rechteronderbeen noodzakelijk. De vrouw heeft een advocaat verzocht om haar bij te staan bij haar verzoek om euthanasie. Toen bleek dat euthanasie niet mogelijk was heeft zij verzocht de behandeling te staken en heeft zij aangegeven niet meer te willen eten en drinken, omdat het haar wens is om te overlijden. De vrouw is overgebracht naar een hospice en zij is daar overleden. Zij heeft de advocaat opdracht gegeven haar schade te verhalen.

Deze procedure draait om twee geschilpunten: 'Is vóór het overlijden van de vrouw aan verzekeraar van de vuilniswagen (HDI) meegedeeld dat zij (ook) vergoeding wil van immateriële schade?' en 'Wat is het verband tussen het ongeval en het overlijden van de vrouw?'. De opdrachtbevestiging aan de advocaat vermeldt de immateriële schade als een van de te verhalen schadeposten. Deze aanspraak op immateriële schadevergoeding is echter niet aan HDI meegedeeld. Het verzoek om immateriële schadevergoeding moet daarom afgewezen worden. De rechtbank is van oordeel dat het causaal verband tussen het ongeval en het zelfgekozen levenseinde voldoende is onderbouwd. Niet in geschil is dat de vrouw vóór het ongeval een zelfstandig leven leidde in haar eigen woning. Het ongeval en de noodzaak tot amputatie van haar been maakte abrupt een einde aan deze situatie. Gezien haar leeftijd van 83 jaar is het voorstelbaar en voldoende aannemelijk dat de vrouw niet meer de energie en de vitaliteit had om deze tegenslag te overwinnen. Tijdens haar verblijf in het ziekenhuis is bij toeval een niercelcarcinoom en een verwijding van de lichaamsslagader ontdekt. Ook als het zo zou zijn dat deze aandoeningen mede een rol hebben gespeeld bij haar beslissing om geen behandeling meer te willen, dan nog is het ongeval de directe oorzaak van haar keuze. Zonder het ongeval was zij niet bekend geworden met deze aandoeningen en in deze onwetendheid had zij door kunnen leven tot een van de aandoeningen een ingreep noodzakelijk zou hebben

gemaakt. De keuze om op dat moment een dergelijke ingreep wel of niet te ondergaan zou dan een heel andere zijn geweest dan de situatie waarin zij door het ongeval is beland: haar levensvreugde was sterk verminderd door de noodzaak van de amputatie en bovendien was zij in een slechte conditie vanwege de ernstige verwondingen. Ook de kosten van het hospice en de ontruiming moeten vergoed worden door HDI.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 16-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:4976

Zaaknummer: C/16/481385 / HA RK 19-148

Rechters: P. Krepel

Wetsartikelen: 4:145 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Vordering tot terugbetaling van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in verband met schending van de mededelingsplicht van artikel 7:941 BW met opzet tot misleiding. Vordering wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 11-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4527

Zaaknummer: NL19.8256

Rechters: J.A.M. Strens-Meulemeester

Advocaten: E.J. Wervelman en G.S. Jongstra

Wetsartikelen: 7:941 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Ontslag op staande voet. Een werknemer verzoekt immateriële schadevergoeding. De handelwijze van de werkgever is weliswaar te kwalificeren als ernstig verwijtbaar in het kader van een beoordeling over de rechtsgeldigheid van het gegeven ontslag op staande voet, maar uit die handelwijze kan niet zonder meer worden afgeleid dat de werkgever het oogmerk had de werknemer ook ander nadeel dan vermogensschade toe te brengen.

Arbeidsrecht. Ontslag op staande voet. Een werknemer verzoekt immateriële schadevergoeding en voert daartoe aan dat de werkgever er alles aan gelegen is geweest de werknemer zoveel mogelijk te beschadigen en de werknemer publiekelijk aan de schandpaal heeft genageld in de telecomwereld. De rechtbank acht deze stellingen niet aannemelijk gemaakt door de werknemer. De handelwijze van de werkgever is weliswaar te kwalificeren als ernstig verwijtbaar in het kader van een beoordeling over de rechtsgeldigheid van het gegeven ontslag op staande voet, maar uit die handelwijze kan niet zonder meer worden afgeleid dat de werkgever het oogmerk had de werknemer ook ander nadeel dan vermogensschade toe te brengen. Daarbij komt dat het oogmerk gericht moet zijn op het toebrengen van specifiek die schade.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 08-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:11152

Zaaknummer: 7933471 RP VERZ 19-50441

Rechters: B.C. Vink

Advocaten: E.L. Pasma en M.J.V. van Logten

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Een bezoeker is van een podium gevallen tijdens een voorlichtingsavond van de gemeente. Hij heeft daarbij zijn heup gebroken. De rechtbank gaat de Kelderluik-factoren na en is van oordeel dat geen sprake was van een gevaarlijke situatie. De gemeente is niet aansprakelijk.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 02-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:4973

Zaaknummer: 7927256 AE VERZ 19-41

Rechters: J.P. Killian

Advocaten: E.P.G. de Ridder en I.I. Assink

Wetsartikelen: 6:96 BW en 1019aa Rv

RECHTSPRAAK

X/HMC Westeinde

Medische aansprakelijkheid. Een man vordert een verklaring voor recht inhoudende dat HMC Westeinde aansprakelijk is voor de door hem geleden en nog te lijden schade als gevolg van een medische behandeling. Deze behandeling bestond uit het toedienen van een intravitreale injectie met het geneesmiddel Avastin in zijn rechteroog. De Rechtbank Den Haag wees de vordering echter af. De rechtbank kon niet vaststellen dat de man onvoldoende was geïnformeerd en evenmin dat er onzorgvuldig was gehandeld door het ziekenhuis en de behandelend arts.

Feiten

In 2003 is bij X de diagnose ‘diabetes mellitus type 2’ vastgesteld. Nadien is hij gediagnosticeerd met een aantal complicaties ten gevolge van zijn diabetes, meer in het bijzonder de aantasting van bloedvaten in het netvlies van zijn rechteroog en diabetische neuropathie. X ging jaarlijks voor controle naar de polikliniek oogheelkunde van HMC Westeinde.

Tijdens een controle op 21 augustus 2017 in verband met de beschadiging van het netvlies van X is onderzoek verricht, waarbij staar in beide ogen, bloedingen en microaneurysmata zijn geconstateerd.

Op 1 september 2017 vond nader onderzoek plaats, op basis waarvan met betrekking tot het rechteroog de diagnose pre-proliferatieve diabetische retinopathie is gesteld. De voorgestelde behandeling van X bestond uit drie intravitreale injecties met het geneesmiddel Avastin in zijn rechteroog, met een interval van vier weken.

Diezelfde dag heeft een telefoongesprek plaatsgevonden tussen de aan HMC Westeinde verbonden oogarts die het onderzoek heeft uitgevoerd, en de dochter van X.

Op 4 september 2017 heeft een andere (basis)arts de eerste injectie in het rechteroog van X toegediend. De dochter van X was hierbij aanwezig. Voorafgaand aan deze injectie heeft X een 'Informed consent' ondertekend, waarin hij verklaarde dat hij toestemming geeft om de injectie met Avastin toe te passen, dat de risico's van de behandeling met hem zijn besproken en dat al zijn vragen zijn beantwoord.

Op 2 oktober 2017 heeft diezelfde arts de tweede injectie met Avastin gegeven.

Na het toedienen van de tweede injectie zijn er complicaties ontstaan. X had ernstige pijnklachten en slecht zicht in zijn rechteroog. X heeft hierop de polikliniek oogheelkunde bezocht, in eerste instantie in HMC Bronovo en later in het HagaZiekenhuis, waar een infectie (endophthalmitis) in het rechteroog is geconstateerd. Hij heeft als gevolg van de infectie blijvende schade aan zijn rechteroog opgelopen.

X heeft vervolgens het HMC Westeinde in rechte betrokken en – kort gezegd – een verklaring voor recht gevorderd inhoudende dat HMC Westeinde aansprakelijk is voor de door X geleden en nog te lijden schade als gevolg van de medische behandeling op 2 oktober 2017. Volgens X was er geen informed consent, heeft HMC Westeinde de hygiënevoorschriften niet (voldoende) nageleefd en heeft de arts de injectienaald te ver doorgeduwd.

Oordeel

De rechtbank is tot het oordeel gekomen dat HMC Westeinde noch de behandelend arts een rechtens verwijtbare fout hebben gemaakt.

Volgens de rechtbank kunnen de verwijten in het licht van de feiten niet slagen. Zo is de dochter geïnformeerd over de risico's en heeft X zelf een informed consent formulier getekend.

De rechtbank heeft voorts vastgesteld dat er een protocol 'Intraoculaire injecties, werkwijze voor het hele prikteam' is en dat niet in geschil is dat dit protocol rechtmatig en in overeenstemming met de geldende wettelijke voorschriften is. De omstandigheid dat andere ziekenhuizen misschien andere protocollen met betrekking tot de hygiëne hanteren, bijvoorbeeld met betrekking tot het dragen van een voorschort, de verplichting om de injectie in een operatiekamer te geven en de mogelijke aanwezigheid van derden, leidt er volgens de rechtbank niet zonder meer toe dat HMC Westeinde in de situatie van X de geldende voorschriften heeft geschonden.

De rechtbank heeft daarnaast overwogen dat het gelet op de lengte van de naald niet mogelijk is om bij het injecteren te diep door te drukken zoals X zegt dat is gebeurd. Vaststaat ook dat

de infectie in het oog is ontstaan door de injectie en niet is veroorzaakt door te hard doordrukken. De pijn die X tijdens en direct na het injecteren had, kan ook geen pijn door een infectie zijn geweest. Tussen een injectie en een eventuele infectie zit immers, zoals de oogarts ter zitting heeft meegedeeld en verder niet is weersproken, altijd een bepaalde periode, die soms kort en soms langer duurt.

Dat X pijn heeft gehad door de injectie staat vast. Het was ook ongepast dat de verpleegkundige vooraf had gezegd dat het niet uitmaakte in welk oog zou worden geprikt omdat hij toch verzekerd was. Maar dit is niet genoeg om te zeggen dat er medisch gezien een fout is gemaakt bij het injecteren, zo sloot de rechtbank de beoordeling van de verwijten af.

De rechtbank heeft de vordering afgewezen en direct mondeling uitspraak gedaan.

mr. dr. R.P. Wijne

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:10857

Zaaknummer: C-09-564795-HA ZA 18-1235

Advocaten: A. Aksu en M. van Gool

Wetsartikelen: 30p Rv en 6:74 BW

RECHTSPRAAK

Ongeval tussen enige auto's en een fiets met hulpmotor. Volgens de fietser is het ongeval veroorzaakt door een verkeersfout van de bestuurder van een van de auto's, wiens WAM-verzekeraar hij aanspreekt. Zoals ook de eerste rechter heeft overwogen is de gestelde toedracht van het ongeval niet bewezen. Verzekeraar is niet aansprakelijk voor de schade ten gevolge van het ongeval.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:3486

Zaaknummer: 200.229.751/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, G.C.C. Lewin en A.P. Schoonbrood-Wessels

Advocaten: A. Quispel en A.F. Collignon-Smit Sibinga

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Vordering tot betaling voorschot op schadevergoeding in kort geding afgewezen; (vooralsnog) onvoldoende aannemelijk dat ziekenhuis verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld jegens eiser.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 30-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:6621

Zaaknummer: C/15/290105 / KG ZA 19-412

Rechters: A.H. Schotman

Advocaten: R.J.A. Verhoeven en O.L. Nunes

Wetsartikelen: 7:453 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft op Instagram contact gelegd met het destijds 9-jarige slachtoffer en heeft haar ertoe bewogen om seksueel getinte foto's te sturen. De aard en de ernst van de normschending en de relevante nadelige gevolgen voor de benadeelde liggen naar het oordeel van de rechtbank zo voor de hand dat een aantasting in de persoon 'op andere wijze' kan worden aangenomen. Toewijzing € 2.500 immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 19-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:4457

Zaaknummer: 18/039773-19

Rechters: G.W.G. Wijnands, G.C. Koelman en W.S. Sikkema

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36f Sr, 240a Sr, 240b Sr en 248a Sr

RECHTSPRAAK

Werkgeversaansprakelijkheid. Werknemer is aan zijn rechterhand gewond geraakt. Het is onvoldoende aannemelijk geworden dat de werknemer schade heeft ondervonden. Schade is een noodzakelijk bestanddeel om te kunnen concluderen tot aansprakelijkheid, het gerecht wijst de vordering af.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 12-06-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2019:112

Zaaknummer: SXM201801430

Rechters: A.J.J. van Rijen

Advocaten: C.H.J. Merx en F.N. Jansen

Wetsartikelen: 7A:1614x BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Werkgeversaansprakelijkheid. Werkneemster is gevallen terwijl zij in het kader van huishoudelijke hulp twee vuilniszakken naar buiten droeg. De werkgever is niet aansprakelijk.

Deelgeschil. Verzoekster stelt haar werkgever, een bedrijf dat Wmo-zorg verleent, aansprakelijk omdat zij tijdens het naar buiten dragen van twee vuilniszakken op de deurpost van het huis is gevallen en letsel aan haar schouder heeft opgelopen. De rechtbank oordeelt dat de werkgever, in tegenstelling tot werkneemster stelt, geen nadere instructies hoefde te geven over de manier waarop een vuilniszak gedragen moet worden. Het lopen met een vuilniszak is immers een gewone huishoudelijke bezigheid die nagenoeg iedereen regelmatig verricht. Er is ook geen reden om aan te nemen dat de werkgever uit oogpunt van veiligheid speciale schoenen aan haar werknemers moest verstrekken. Het bedrijf kan niet aansprakelijk worden gehouden voor de schade.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1743

Zaaknummer: 7243543 UE VERZ 18-355

Rechters: A. Wilken

Advocaten: J.W. Janssens en R. Gruben

Wetsartikelen: 7:658 BW en 1019aa Rv

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak. Klager heeft letsel opgelopen doordat hij bij de ingang van de Bijenkorf tegen een glazen wand is opgelopen. De klacht luidt dat Aangeslotene (aansprakelijkheidsverzekeraar Bijenkorf) na acht maanden nog steeds geen definitief standpunt over de aansprakelijkheid heeft ingenomen. De Tuchtraad nodigt klager uit te onderbouwen dat de klacht betrekking heeft op het naleven van de Gedragscode Verzekeraars.

Klager heeft letsel opgelopen doordat hij bij het betreden van de Bijenkorf tegen een gesloten glazen wand voor een draaideur is gelopen. Klager heeft de Bijenkorf aansprakelijk gesteld en de kwestie is in behandeling genomen door Aangeslotene (aansprakelijkheidsverzekeraar Bijenkorf). De klacht luidt dat Aangeslotene na de bij haar directie ingediende klacht na acht maanden nog steeds geen definitief standpunt over de aansprakelijkheid heeft ingenomen. De Tuchtraad oordeelt dat hij alleen tuchtrechtelijke aspecten kan beoordelen en nodigt klager uit te onderbouwen dat de klacht betrekking heeft op het naleven van de Gedragscode Verzekeraars.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Tuchtraad Financiële Dienstverlening (Assurantiën)

Datum uitspraak: 15-01-2019

Zaaknummer: TFD 18-010

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Door verwijtbaar delay is er een kans verloren gegaan op minder zenuwschade. Over de grootte van de kans en de aard en omvang van de restverschijnselen zonder het delay heeft de deskundige zich niet kunnen uitlaten. Bij gebreke van verdere aanknopingspunten ziet de rechtbank aanleiding de verloren gegane kans schattenderwijs vast te stellen op vijftien procent. Smartengeld € 5.000.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 25-07-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:3842

Zaaknummer: 200222/HA ZA 10-908

Rechters: R.J.B. Boonekamp, S.C.P. Giesen en J.M.J.M. Doon

Advocaten: M.A. Smits en E.J.C. de Jong

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. De rechtbank oordeelt dat op verschillende data (met het onzorgvuldige handelen weggedacht) eiseres niet zou zijn doorverwezen naar een neuroloog en als zij al zou zijn doorverwezen, de dwarslaesie niet zou zijn voorkomen. Geen causaal verband tussen onzorgvuldig handelen en de (ernst van de) dwarslaesie.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 15-09-2010

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2010:4415

Zaaknummer: 149282/HA ZA 06-2212

Rechters: F.J. de Vries, C.M.E. Lagarde en S.C.P. Giesen

Advocaten: A.T. Bolt en W.A.J. Hagen

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Deskundigenbericht uitgebracht inzake de omvang van de vordering wegens kosten van mantelzorg en kosten van huishoudelijke hulp. De berekeningen van de deskundige worden overgenomen. Voor huishoudelijke hulp wordt € 2.800 toegewezen, voor mantelzorg € 84.000. Deze posten zijn voor de periode van 2001 tot 2028 berekend.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-06-2006

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2006:3841

Zaaknummer: 88478/HA ZA 02-961

Rechters: J.T.G. Roovers

Advocaten: C.G.T. van Ouwerkerk, R.A. van Huussen, H. van Ravenhorst en E.J. Wervelman

RECHTSPRAAK

Conclusie uit 1992. Immateriële schadevergoeding. Kort geding. Patiënt ziekenhuis besmet met aids nadat bij hem een spuit wordt gebruikt die kort daarvoor was gebruikt voor een patiënt met aids. Begroting schadevergoeding; bij beoordeling te betrekken omstandigheden. Acht slaan op rechtsontwikkeling in andere landen met betrekking tot toegekende bedragen?

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-05-1992

ECLI: ECLI:NL:PHR:1992:9

Zaaknummer: 14852

Rechters: Hartkamp

Wetsartikelen: 6:105 BW en 6:106 BW